

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1507/2020
24.03.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Милан Мијаиловић, адвокат из ..., против туженог ББ, предузетника из ..., ... „ВВ“, кога заступа Радиша Матовић, адвокат из ..., ради исплате увећане зараде по основу прековременог рада и рада на дан празника, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1413/18 од 01.11.2019. године, у седници одржаној 24.03.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1413/18 од 01.11.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П1 16/18 од 08.02.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да се тужени обавезе да јој плати на име накнаде за прековремени рад, за рад викендом износе са законском затезном каматом ближе описане у том делу изреке. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужени да јој плати на име накнаде за рад на државне и верске празнике за период од априла 2012. до новембра 2014. године износе са законском затезном каматом ближе описане у том делу изреке. Ставом трећим изреке одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужени да плати доприносе Фонду ПИО на терет запосленог за прековремени рад у износу од 39.066,20 динара и на терет послодавца 35.557,81 динар. Ставом четвртим изреке одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да се тужени обавезе да у име и за рачун тужиље исплати надлежном РФ ПИО Филијала Ваљево доприносе за пензијско и инвалидско осигурање на име рада на дане државних и верских празника уплатом износа ближе описаних у том делу изреке. Ставом петим изреке, обавезана је тужиља да туженом накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1413/18 од 01.11.2019. године, преиначена је првостепена пресуда у делу става првог изреке тако што је делимично усвојен тужбени захтев тужиље и обавезан тужени да јој на име увећане зараде за часове обављеног прековременог рада исплати износе ближе описане у том делу изреке, док је преко досуђених износа потврђена одлука садржана у ставу првом изреке првостепене пресуде. Преиначена је првостепена одлука у ставу другом изреке и

обавезан тужени да тужиљи на име накнаде за рад на дане државних и верских празника исплати износе са законском затезном каматом ближе описане у том делу изреке. Ставом трећим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу трећем и четвртом изреке па је обавезан тужени да на износе досуђене ставом првим и другим изреке пресуде за тужиљу Фонду ПИО уплати доприносе за обавезно пензијско и инвалидско осигурање по стопи важећој у време испуњења. Ставом четвртим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу петом првостепене пресуде па је обавезан тужени да тужиљи на име накнаде трошкова насталих у поступку пред првостепеним судом исплати 151.700,00 динара док је одбијен захтев туженог за накнаду трошкова које је имао у поступку пред првостепеним судом. Ставом шестим обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове жалбеног поступка од 46.700,00 динара а одбијен захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужени је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде на основу члана 408. ЗПП Врховни касациони суд је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању тужиља је била у радном односу код туженог од 01. марта 2006. до 20. децембра 2014. године и радила на пословима ... у ... у којој се рад обављао у сменама и викендом. Правилником о раду прописано је да запосленом припада право на увећање зараде по основу прековременог рада и рада на дан државног и верског празника. Решењем туженог од 21.12.2014. године тужиљи је отказан уговор о раду услед технолошких, економских и организационих промена, утврђено је право на отпремнину у износу од 85.800,00 динара. У утврђеном периоду тужиља је обављала рад код туженог у пекари у продајном објекту у улици ... у Тужиља и други запослени су у том објекту радили пет радних дана и један дан викендом а понекад и свих седам дана у недељи по осам часова. Евиденцију о присуству запослених на раду у том објекту водила је тужиља а попуњени образац о присуству запослених на раду на крају сваког месеца достављала је рачуноводству. Објекат у коме је тужиља радила није радио на дан Нове године и на дан Божића. Одлуком туженог од 01.01.2012. године утврђена је прерасподела радног времена запослених у току 2012. тако што се пуно радно време од 40 сати у радној недељи прерасподељује тако да запослени раде дуже - краће од редовног радног времена дневно односно недељно одређивањем радног времена по основу налога непосредног руководиоца односно власника. Тужиља је обављала рад на дане осталих државних и верских празника ближе описаних у налазу вештака и по том основу остварила право на исплату увећане зараде у укупном износу од 23.296,24 динара.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је другостепени суд обавезао туженог на исплату увећане зараде за рад на име прековременог рада и рада на дане државних и верских празника као и доприносе за обавезно пензијско и инвалидско осигурање.

Према члану 108. став 1. тачка 3. Закона о раду запослени има право на увећану зараду у висини утврђеној општим актом и уговором о раду за прековремени рад најмање 26% од основице. Чланом 53. истог закона утврђени су случајеви у којима је запослени на захтев послодавца дужан да ради дуже од пуног радног времена и одређено најдуже трајање прековременог рада. Иста правила су садржана и у нормама новела Закона о раду („Службени гласник РС“, број 75/14). За рад на дан празника који је нерадни дан запосленом припада увећана зарада најмање 110% од основице.

Имајући у виду да је у поступку пред другостепеним судом утврђено да је тужилца радила прековремено као и у дане државних празника који су нерадни дани, за које јој тужени није исплатио накнаду, то је правилно овакав захтев тужилце усвојен у висини одређеној према налазу и мишљењу вештака.

При доношењу овакве одлуке другостепени суд је имао у виду да тужени није спорио наводе тужилце да је у утуженом периоду обављала рад дужи од пуног радног времена. Околност на коју тужени и у ревизији указује да је својом одлуком извршио прераспodelу радног времена, те да је на тај начин омогућио тужилци коришћење слободних дана на име рада дужег од пуног радног времена, по правилном закључку другостепеног суда тужени није доказао јер приложене одлуке о прераспodelи радног времена не садрже ближе одређење којим данима запослени ради дуже од пуног радног времена а када користи слободне дане. Поред свега наведеног, тужени није доставио тражену евиденцију о присуству запослених на раду којим би своје наводе поткрепио, због чега је о тужбеном захтеву одлучено применом правила о терету доказивања.

На основу члана 3. и 51. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање тужени је обавезан да за запосленог изврши уплату ових доприноса по основу прековременог рада и рада на дане државних и верских празника.

На основу члана 414. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић